

2020 FEBR 04.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest,
Donáti utca 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00356-0/2020	
Érkezett: 2020 FEBR 18.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 15 db	<i>lu</i>

[REDACTED] indítványozó meghatalmazott jogi képviselőjeként eljárva a **Külgazdasági és Külügyminisztériummal** (1027 Budapest, Bem rakpart 47.) szemben közérdekű adat kiadása iránt indított perben a **Kúria Pfv.IV.21.190/2018/6.** számú ítéletével szemben az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

I. Az Alkotmánybíróság eljárásának és az alkotmányjogi panasz feltételeinek megalapozása

1. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) és b) pontja alapján nyilatkozom, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja értelmében az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját, továbbá az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben **az egyedi ügyben érintett személy** alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha **az ügy érdemében hozott döntés** vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó **Alaptörvényben biztosított jogát sérti**, és az indítványozó **a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette**, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria sérelmezett ítélete egyedi ügyben, közérdekű adat kiadása iránti perben született, mely perben az indítványozó felperesként vett részt. Az indítványozó a Kúriához benyújtott felülvizsgálati kérelmével a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pontja alapján nyilatkozom, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panasz útján kéri az Alkotmánybíróságtól a Kúria Pfv.IV.21.190/2018/6. számú ítéletének vizsgálatát. A Kúria ítélete 2019. október 2. napján kelt és az indítványozó jogi képviselője útján azt elektronikus úton, 2019. december 4. napján vette kézhez.
3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pontja alapján nyilatkozom, hogy az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében foglalt, közérdekű adatok megismeréséhez való jogát látja megsértettnek, tekintettel arra, hogy a kifogásolt ítélet elutasította az indítványozó mint felperes közérdekű adatok kiadására vonatkozó kérelmét.

II. A tényállás és az alkotmányjogi panaszra okot adó körülmények ismertetése

A kormány 210/2014. (VIII. 27.) számon kormányrendeletet (a továbbiakban: Rendelet) bocsátott ki a beruházás ösztönzési célelőirányzat felhasználásáról címmel. A kormányrendelet lényege tömören, hogy az állam különböző tevékenységet végző gazdasági

társaságoknak központi költségvetési támogatást nyújtson beruházásaikhoz a beruházás ösztönzési célú fejezeti kezelésű előirányzatból (a továbbiakban: BC).

A Rendelet 7. §-a szerint a támogatás a Rendeletben meghatározottak kivételével bármely iparágban és gazdasági területen megvalósuló beruházáshoz, illetve kutatás-fejlesztési projektekhez nyújtható, de a támogatás meghatározásakor előnyt élveznek a kutatás-fejlesztési projektek, illetve a biotechnológiai, elektronikai, gépipari, gyógyszeripari, információ és telekommunikációs technológiai, járműipari, élelmiszeripari, tudás-intenzív regionális szolgáltató központok létesítése vagy bővítése iparágakban és gazdasági területen megvalósuló beruházások.

A Rendelet rögzíti a támogatás igénylésének, céljának, folyósításának, mértékének feltételeit és szempontrendszerét.

A Rendelet által létrehozott keretek között évről-évre számos gazdasági társaság pályázik és nyer állami támogatást a beruházásaihoz. A keresettel érintett két évben, tehát 2015-ben és 2016-ban a rendelet alapján 100 milliárd forint került támogatásként szétosztásra az egyes gazdasági társaságok között. Ilyen hatalmas összegű közpénz elköltése megköveteli annak átláthatóságát, tisztaságát, mint ahogy ezen körülmények nyilvánosságát és ellenőrizhetőségét is.

A fentiek ismeretében indítványozó keresetet terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék előtt a Külgazdasági és Külügyminisztériummal mint alperessel szemben közérdekű adat kiadása iránt. A keresetben az indítványozó kérte, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (továbbiakban Infotv.) 31. § (7) bekezdése alapján kötelezze a Fővárosi Törvényszék az alperest a lent 1-27. pontban felsorolt gazdasági társaságokkal összefüggő alábbi közérdekű adatok kiadására:

1. Alumetal Group Hungary Kft.
2. AUDI Hungária Motor Kft.
3. Béres Gyógyszergyár Zrt.
4. Csaba Metál Zrt.
5. Ecséri Kft.
6. EXEDY DYNAX Europe Kft.
7. FAG Magyarország Ipari Kft.
8. Graboplast Padlógyártó Zrt.
9. Interspan Faipari Kft.
10. Master Good Termelő és Kereskedelmi Kft.
11. MCS Vágóhid Zrt.
12. Rosenberger Magyarország Elektronikai Kft.
13. Tisza-TK Projekt Kft.
14. Continental Automotive Hungary Kft.
15. CSABAcast Kft.

16. Flowserve Hungary Services Kft.
17. Hell csoport
18. Le Bélier csoport (Le Bélier Magyarország Formaöntöde Zrt., Le Bélier Mohács Formaöntöde és Fémárugyártó Kft. és BSM Magyarország Fémmegmunkáló Kft.)
19. NI Hungary Software és Hardware Gyártó Kft. (gyártókapacitás bővítése)
20. NI Hungary Software és Hardware Gyártó Kft. (regionális szolgáltató központ bővítése)
21. Norbal Kft.
22. Otto Fuchs Kft.
23. Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt.
24. Robert Bosch Energy and Body Systems Kft.
25. SMR Automotive Mirror Technology Hungary Bt.
26. Takata Safety Systems Hungary Kft.
27. ThyssenKrupp Presta Hungary Kft.

gazdasági társaságok kapcsán

- a. Azon kérelmeket, amelyeket a gazdasági társaságok egyedi kormánydöntés alapján nyújtott állami támogatás elnyerése érdekében a magyar államnak, illetve a magyar állam nevében eljáró magyar kormánynak 2015. január 1. és 2016. december 31. között nyújtottak be.
- b. Azon 2015. január 1. és 2016. december 31. között meghozott egyedi kormánydöntéseket, amelyek szabályozzák a gazdasági társaságoknak nyújtott állami támogatást, meghatározzák annak mértékét és a folyósítás, valamint a felhasználás feltételeit.
- c. Valamennyi, bármilyen módon vagy formában rögzített információt, vagy adatot – például leiratot, elektronikus levelet, feljegyzést, összefoglalót, határozatot, döntést vagy más egyéb dokumentumot (így például a döntések hatástanulmányait, hatásvizsgálatait) – amelyet a magyar állam vagy a magyar állam nevében eljáró magyar kormány a gazdasági társaságoknak egyedi kormánydöntés alapján nyújtott állami támogatást szabályozó kormánydöntés vagy szerződés meghozatala (megkötése) során figyelembe vett.

A Fővárosi Törvényszék a 25.P.23.636/2017/8. számú ítéletével a felperes keresetének teljes terjedelmében helyt adott. A Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.368/2018/3/II. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. Ezt követően az alperes felülvizsgálatot kezdeményezett a Kúriánál és a Kúria ítéletével a jogerős ítéletet részben hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet pedig részben megváltoztatta oly módon, hogy mellőzte a „valamennyi, bármilyen módon, illetve formában rögzített információ, illetve olyan adat tekintetében, amelyet a Magyar Állam vagy a Magyar Állam nevében eljáró Magyar Kormány ez egyedi kormánydöntéssel nyújtott állami támogatást meghozatalánál vagy a szerződés megkötésénél figyelembe vett” adatok kiadására kötelező rendelkezést, és az erre vonatkozó kereseti kérelmet [azaz a kereseti kérelem c) pontját] elutasította. Ezt meghaladóan a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria az ítélet indokolásában az alábbiakat rögzítette:

“[23] Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése értelmében mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. Az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése szerint a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyonra vonatkozó adatok közérdekű adatok. Jelen esetben erre figyelemmel a Kúria helytállónak találta az eljáró bíróságok álláspontját a kérelmek tartalmát illetően, vagyis azt, hogy itt alapvetően költségvetési források felhasználásáról, vagyis igen jelentős összegű közpénz elköltéséről van szó. 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 27. § (3) bekezdése szerint közérdekből nyilvános adatként nem minősül üzleti titoknak a központi és helyi önkormányzati költségvetés, illetve Európai Unió támogatás felhasználásával költségvetést érintő juttatással, kedvezményrel az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A Kúria szerint a kérelmek éppen költségvetési támogatások (kedvezmények) megszerzésére irányulnak, ezért a kérelmezőknek eleve számolniuk kell előzetesen a fokozott nyilvánossággal. Ugyancsak az Infotv. 27. § (3) bekezdésének további fordulata szerint a nyilvánosságra hozatal nem eredményezheti az olyan adatokhoz – így különösen a védett ismerethez – való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

[24] A Kúria szerint a bírói gyakorlattal és az Alkotmánybíróság határozataival összhangban tartalmazza a jogerős ítélet, hogy az üzleti titokra hivatkozásnak nem általánosnak, hanem konkrétnek kell lennie, az Infotv. konkrétan utal a védett ismeretekre, mint a kiadás lehetséges korlátjára. Kizárólag egyedileg lehet csak megítélni azt, hogy a konkrét adat nyilvánosságra kerülése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna-e vagy sem. A Kúria szerint a kérelmek csatolása, illetve az általános hivatkozások nem alkalmasak az üzleti titok konkrét megállapítására, ezért a jogerős döntés helytállónan rendelkezett a kérelmek kiadásáról. Nem történt a Kúria szerint a bíróságok részéről jogsértés akkor, amikor mellőzték az alperes által állított tanúk meghallgatását a döntési mechanizmus működését illetően, mert a korábbiak szerint ez nem pótolhatja az egyedi előadásokat, illetve a következők szerint az „egyéb adatok” kiadására az alperes végül is nem köteles.”

A fentiekből látható, hogy a Kúria sem vitatta, hogy a kereseti kérelem olyan információkra irányul, amelyek kétségtől közérdekű adatoknak minősülnek, amelynek kiadására a perbeli alperes alapvetően köteles lett volna. Ennek ellenére azonban a Kúria elutasította a kereset egy részét az alábbi indokolással:

“[25] A Kúria alaposnak találta a felülvizsgálati kérelmet a pontosan meg nem határozott adatok kiadása iránti kérelem vonatkozásában. Nem értett egyet a Kúria a jogerős ítélet azon álláspontjával, hogy miután az előzetes kérelem elutasítása során az alperes nem hivatkozott a konkrét meghatározottság hiányára, utóbb ezt már a peres eljárásban ne tehetné meg. Az irányadó bírói gyakorlat szerint ugyanis az adatkezelő nincs elzárva attól, hogy a peres eljárás során olyan megtagadási indokra (is) hivatkozzon, amelyet korábban nem hozott fel. Ezt a jogi álláspontot rögzítette a Kúria joggyakorlat elemző csoportjának közérdekű adatok

kiadásával kapcsolatos joggyakorlatot elemző összefoglalója is. A Kúria több korábbi döntésében már elvi jelentőséggel kimondta azt, hogy az adatkérésnek mindenképpen kell olyan szintű konkrétságot tartalmaznia, hogy a kiadás esetén a döntés ténylegesen végrehajtható legyen. A jelen esetben a Kúria szerint az egyéb adatok kiadására irányuló kereseti kérelem ennek a konkrétságnak nem felel meg. Így az ennek kiadására kötelező rendelkezés konkrét formájában teljesítésre nem alkalmas. Ebben a tekintetben nem annak van jelentősége a Kúria szerint, hogy ez feltárja-e vagy sem magát a döntéshozatali mechanizmust, hanem ez a kiadási kérelem nem kellően konkrét és végrehajtható. A Kúria ezen álláspontjából következően nem vizsgálta azt, hogy az „egyéb adatok” kiadása a döntés előkészítésre való hivatkozással az Infotv. 27. § (6) bekezdése alapján ténylegesen megtagadható volt-e vagy sem.

A Kúria indokolásával szemben indítványozó az alábbi álláspontot képviseli:

a) új megtagadási indokra hivatkozás a peres eljárás során:

Az Infotv. 28. § (3) bekezdése értelmében, ha az adatigénylés nem egyértelmű, az adatkezelő felhívja az igénylőt az igény pontosítására.

A Kúria ítélete ezen jogszabályi rendelkezést úgy értelmezi, mintha a jogszabályhely ún. megtagadási oknak minősülne a közérdekű adatok kiadása során, mely megtagadási okra nemcsak az előzményi eljárásban, azaz az adatkérési szakaszban, hanem a peres eljárás során is korlátlanul lehet hivatkozni. Álláspontunk szerint azonban az Infotv. 28. § (3) bekezdésének ilyen irányú értelmezése nem foghat helyt. Az adatkérés folyamata során ugyanis az adatkezelő az alábbi döntéseket hozhatja (a teljesség igénye nélkül):

- az adatkérésre nem reagál,
- vitatja adatkezelői mivoltát,
- részben vagy egészben megtagadja az adatkérést,
- részben vagy egészben teljesíti az adatkérést, vagy
- felhívja az adatkérőt, hogy pontosítsa az adatkérést, mivel az nem egyértelmű.

Az adatkérést az Infotv. 27. §-ában rögzített különböző megtagadási okokra hivatkozással lehet megtagadni. Amennyiben az adatkezelő azt a választ küldi az adatkérőnek, hogy a teljesítést megtagadja az Infotv. 27. §-ában rögzített valamelyik ok alapján, úgy azt meg is kell indokolnia. Az adatkérés megtagadásának álláspontunk szerint csak olyan válasz tekinthető, amely tartalmazza legalább azt, hogy nem adja ki az adatkezelő a kért adatokat és jobb esetben azt is, hogy miért nem. Az adatkérés teljesítése adatkezelő által történő megtagadásának a következményeként megnyílik az adatkérő számára az igényének a bíróságon vagy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság hatóság előtt történő érvényesítésének a lehetősége.

Ezzel szemben az adatkérő az adatkezelőtől az adatkérési szakban kapott, az adatkérés pontosítására felszólító felhívását nem értelmezheti az adatkérés megtagadásaként. Ilyen esetben az adatkérő csak akkor számíthat az adatkérés teljesítésére, ha pontosítja az adatigénylését. Az Infotv. 28. § (3) bekezdése kötelezően alkalmazandó szabály, ami azt jelenti, hogy az adatkezelő, ha az adatigénylést nem találja egyértelműnek, akkor köteles felhívni az adatkérőt annak pontosítására. Ezt az értelmezést egyértelművé teszi az a körülmény, hogy a magyar jogi szaknyelvben a kijelentő mód a rendelkezés címzettjére kötelezettséget telepítő, kötelezően tanúsítandó magatartást előíró rendelkezést fogalmaz meg. Ebből az következik, hogy az adatkezelő kizárólag akkor jogosult az adatigénylés

pontosítására irányuló felhívást mellőzni, ha az adatigénylést egyértelműnek találja. Vagyis az a tény, hogy az adatkezelő nem hívta fel az adatkérőt az adatkérés pontosítására, azt jelenti, hogy az adatkérés értelmezésével kapcsolatban nem merült fel problémája. Az pedig fogalmilag értelmezhetetlen, hogy az értelmezési nehézséget nem keletkeztető adatigényléssel megegyező kereseti kérelem egyszer csak megszűnik egyértelműnek lenni és értelmezési nehézségeket eredményez az adatkezelő oldalán. Ezért is kizárt logikailag az, hogy az adatkezelő csakis az eljárás későbbi, peres szakaszában hivatkozzék jogszerűen az Infotv. 28. § (3) bekezdésére.

Az ezzel ellentétes értelmezés a peres eljárásban ki nem küszöbölhető problémát okozhat. Az igénylő ugyanis, a közérdekű adat megismerésére vonatkozó igény elutasítása esetén, amennyiben bírósághoz fordul, a kereseti kérelemben az adatkérés szövegétől (igénytől) nem térhet el oly módon, hogy a kereseti kérelem szövege érdemben megváltozzon. Amennyiben az adatkezelő a per folyamán is tehetne az adatigénylés nem egyértelmű voltára irányuló előadást, akkor előfordulhatna, hogy az adatkérőnek, az adatkezelő pontosítására irányuló felhívásának eleget téve, a keresetét olyan mértékben kellene átfogalmaznia, hogy az már a kereset kiterjesztésének minősülne. Azonban a kereset kiterjesztése a közérdekű adatok kiadására irányuló perekben a kereseti kérelemnek az adatkéréshez szorosan igazodó jellege, valamint a keresetindításra irányadó 30 napos jogvesztő határidő miatt nem lehetséges.

Az Infotv. 28. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés azért sem fogható fel megtagadási okként, mert az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania. Ezért, ha az adatkezelő a per folyamán megtagadási okként hivatkozhatna az Infotv. 28. § (3) bekezdésére, értelmezhetetlenné válna az, hogy miként teljesítené az őt terhelő bizonyítási kötelezettségét (utalva itt a nemleges körülmények bizonyításának nehézségére is), illetve előfordulhatna, hogy az Infotv. 31. § (2) bekezdésében előírt bizonyítási kötelezettség teljesítése alól mentesülve hivatkozhatna megtagadási okra az adatkezelő. Az Infotv. 28. § (3) bekezdésének ilyen kiterjesztő értelmezése tehát nem csupán ellentmond az Alaptörvény 28. cikkének, hanem ezzel együtt alkalmas arra, hogy kiüresítse a közérdekű adatok nyilvánosságának főszabályként érvényesülő elvét, hiszen bármely adatkérés esetén elegendő lenne az adatkezelőnek csupán a keresetlevél benyújtását követően hivatkoznia arra, hogy az adatigénylés annak bonyolultsága miatt számára nem egyértelmű, a fent hivatkozott perjogi kötöttségek miatt az adatkérőnek nem lenne lehetősége jogait a perben érvényesíteni.

Az Infotv. 28. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés tehát valóban az adatigénylés teljesítésének az egyik akadály, azonban nem az adatigénylés teljesítése megtagadásának az egyik lehetséges oka. Az adatigénylés Infotv. 28. § (3) bekezdés szerinti pontatlansága az adatigénylő által orvosolható teljesítési akadály, amely körülményre az adatkezelő köteles felhívni a nem egyértelmű adatigénylést előterjesztőt adatigénylőt. Az Infotv. 28. § (3) bekezdésében foglalt teljesítési akadálynak a jogkövetkezménye ezért az, hogy az adatkezelő felszólítja az adatigénylés pontosítására, amit ha az adatigénylő elmulaszt, akkor az adatkezelő esetlegesen nem fogja teljesíteni az adatigénylést. Az adatigénylő azonban akkor sem veszíti el az adatigénylés teljesítésének az elmaradása esetén őt megillető bírósághoz fordulás jogát, ha az adatkezelő pontosítására irányuló felszólításának nem tesz eleget, vagy ha az ilyen felszólításra egyáltalán nem reagál. Ezzel szemben az adatigénylés teljesítése megtagadásának az Infotv.-ben szabályozott okainak az adatkezelő által történő hivatkozása az adatkezelő oldalán bizonyítási kötelezettséget teremt, míg az adatigénylőre semmilyen kötelezettséget nem ró, ellenben megnyitja számára az adatkezelővel szemben az adatigénylés teljesítésének az elmaradása miatt a bírói jogorvoslat igénybe vételének lehetőségét.

Az indítványozói álláspont alátámasztására utalni kívánunk a Kúria által is hivatkozott, 2017.EI.II.J.GY.P.3. számú, 2018. december 3. napján lezárt, A „közérdekű adatok kiadásával kapcsolatos perek” bírósági gyakorlata tárgykörére felállított joggyakorlat-elemző csoport összefoglaló véleményben (a továbbiakban: joggyakorlatot elemző vélemény) foglaltakra. A vélemény az adatkiadási korlátok elemzése körében azt tapasztalta, hogy *“az adatkiadást az adatkezelők az alábbi okokra hivatkozással tagadták meg:*

- *minősített adatok védelme,*
- *üzleti titok védelme,*
- *döntéselőkészítésre való hivatkozás,*
- *banktitok és adótitok,*
- *az adat hiánya, vagy az adott szerv nem adatkezelő,*
- *számlaszintű elszámolásra kötelezés,*
- *büntetőeljárás folyamatban létére hivatkozás, és*
- *személyes adatok védelme [60].”*

Látható, hogy a joggyakorlatot elemző vélemény sem a megtagadási okok között kezeli azt a hivatkozást, hogy az adatkérés nem elég pontos, konkrét.

A jelen alkotmányjogi panasszal érintett konkrét ügyben mindennek ellenére a Kúria ítéletének indokolásában nem értett egyet az első- és másodfokú bíróság, valamint az indítványozó azon álláspontjával, hogy amennyiben az előzetes kérelem elutasítása során az alperes adatkezelő nem hivatkozott a konkrét meghatározottság hiányára, utóbb ezt már a peres eljárásban nem teheti meg. Ennek kapcsán a Kúria mindössze arra hivatkozik, hogy az irányadó bírói gyakorlat szerint ugyanis *“az adatkezelő nincs elzárva attól, hogy a peres eljárás során olyan megtagadási indokra (is) hivatkozzon, amelyet korábban nem hozott fel”.*

A kúriai ítélet indokolásának ez utóbbi mondatával önmagában egyetértünk, valóban lehetőség van arra, hogy az adatkezelő olyan megtagadási okra is hivatkozzon a peres eljárás során, amelyet a pert megelőzően nem hívott fel. A fent kifejtettekre figyelemmel azonban az Infotv. 28. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés nem értelmezhető megtagadási okként. Ha és amennyiben az Infotv. 28. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés a közérdekű adat megismerésére irányuló igény megtagadásának lehetséges okaként lenne mégis értelmezhető, akkor az adatkezelőnek bizonyítania kellene ezen megtagadási ok alkalmazásának a jogszerűségét és az indokait, ami a jelen indítvánnyal érintett perben nem történt meg.

A jelen alkotmányjogi panasszal érintett konkrét perben tehát a Kúria, az Infotv. 28. § (3) bekezdésének alaptörvény-ellenes értelmezésével oly módon honorálta az adatigénylés teljesítésére kötelezés elutasításával az előzményi adatigénylési eljárásban kötelezően alkalmazandó Infotv. 28. § (3) bekezdését alkalmazni elmulasztó adatkezelő alperest, hogy az egyébként a Kúria saját jogértelmezésének [ti. az Infotv. 28. § (3) bekezdése megtagadási okként értelmezendő] sem eleget tevő, azaz az Infotv. 31. § (2) bekezdés szerint a megtagadás jogszerűségét nem bizonyító adatkezelőt „felmentette” a közérdekű adatok kiadására irányuló kötelezettsége alól, míg a jogszabályi előírásoknak eleget tevő indítványozó felperest meggátolta abban, hogy a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó alapjogát gyakorolja, amely Alaptörvényi jogosultság ezzel párhuzamosan az adatkezelőre nézve Alaptörvényi kötelezettség az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése értelmében.

b) Végrehajthatóság

A Kúria támadott ítéletének indokolásában arra hivatkozik, hogy a perbeli esetben a „valamennyi, bármilyen módon, illetve formában rögzített információ, illetve olyan adat tekintetében, amelyet a Magyar Állam vagy a Magyar Állam nevében eljáró Magyar Kormány ez egyedi kormánydöntéssel nyújtott állami támogatást meghozatalánál vagy a szerződés megkötésénél figyelembe vett” adatok, vagyis az úgynevezett egyéb adatok kiadására irányuló kereseti kérelem nem felel meg annak a konkrétságnak, hogy a kiadására irányuló döntés végrehajtható legyen, ezért az annak kiadására kötelező rendelkezés konkrét formájában teljesítésre nem alkalmas.

A Kúria ezen döntése bírói mérlegelés tárgyát képezte, mivel nincs olyan jogszabályi rendelkezés, ami előírná, hogy mely feltételek teljesülése esetén tekinthető kellően konkrétan egy kereseti kérelem vagy ítéleti rendelkező rész annak érdekében, hogy az végrehajtható legyen. Ilyen jogszabályi rendelkezésre döntésének alátámasztásaként a Kúria támadott ítélete sem hivatkozik. A Kúria támadott ítélete továbbá nem jelöli meg azokat az ítéleteket sem, amelyekre mintegy irányadónak tekintendő bírói gyakorlatként hivatkozik, amikor azt állapítja meg, hogy „A Kúria több korábbi döntésében már elvi jelentőséggel kimondta azt, hogy az adatkérésnek mindenképpen kell olyan szintű konkrétságot tartalmaznia”.

Álláspontunk szerint a mérlegelés eredményeként a Kúria nem helytálló eredményre jutott.

Az indítványozó a kereseti kérelemben (összhangban az adatkéréssel) ugyanis konkrétan megnevezett gazdasági társaságok vonatkozásában kért kiadni “valamennyi, bármilyen módon vagy formában rögzített információt, vagy adatot – például leiratot, elektronikus levelet, feljegyzést, összefoglalót, határozatot, döntést vagy más egyéb dokumentumot (így például a döntések hatástanulmányait, hatásvizsgálatait) – amelyet a magyar állam vagy a magyar állam nevében eljáró magyar kormány a gazdasági társaságoknak egyedi kormánydöntés alapján nyújtott állami támogatást szabályozó kormánydöntés vagy szerződés meghozatala (megkötése) során figyelembe vett”. A kereseti kérelemnek helyt adó ítéleti rendelkezés pedig - elhagyva a felperes által felsorolt példákat - kötelezte az alperest arra, hogy adjon ki “valamennyi, bármilyen módon vagy formában rögzített információt, vagy adatot, amelyet a magyar állam vagy a magyar állam nevében eljáró magyar kormány a gazdasági társaságoknak a fenti kérelmek alapján egyedi kormánydöntéssel nyújtott állami támogatást szabályozó kormánydöntés meghozatala vagy a szerződés megkötése során figyelembe vett”.

Ami tehát a kereseti kérelem és az ítéleti rendelkezés konkrétságát illeti, egyértelműen megállapítható, hogy az

- olyan adatok kiadására kötelez, amelyek a felsorolt gazdasági társaságok állami támogatásának odaítélésére irányuló döntés meghozatala vagy szerződés megkötése során figyelembevételre kerültek,
- adatokat a magyar állam vagy a magyar állam nevében eljáró magyar kormány vette figyelembe,
- ezen folyamat alatt keletkezett valamennyi adat kiadására irányul, függetlenül annak formájától vagy elnevezésétől.

Álláspontunk szerint tehát a kereseti kérelem és az ítéleti rendelkezés konkrétan meghatározta, hogy mely gazdasági társaságok, mely állami támogatása kapcsán, mely állami szerv által és

mely konkrét döntés meghozatalára, illetve mely konkrét szerződés megkötésére vonatkozó adatösszegesség kiadását kérte az indítványozó felperes. Az indítványozó felperes egyértelműen nem volt és nem is lehetett abban a helyzetben, hogy ennél konkrétan meghatározza adatigénylése tárgyát, mivel kizárólag az adatkezelő van annak az ismeretnek a birtokában, hogy az indítványozói adatkéréssel érintett döntések meghozatala során hogyan zajlott a döntéselőkészítés és az hogyan került dokumentálásra, rögzítésre. Álláspontunk szerint az adatkezelő által könnyen eldönthető, hogy milyen döntéselőkészítő adatokkal rendelkezik. Ezt az is alátámasztja, hogy az alperes egyebek mellett arra az okra is hivatkozott az indítványozó felperes által kért adatok kiadásának megtagadásakor, valamint a per során, hogy az indítványozó által kiadni kért adatok döntéselőkészítő adatok. Ebből minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes adatkezelő egyértelműen azonosítani tudta a kereseti kérelem tárgyát. Könnyen belátható, hogy az alperes, önkéntes teljesítés hiányában, az indítványozó felperes által kért adatok kiadására kötelező jogerős ítéleti rendelkezés végrehajtása során is tisztában lenne azzal, hogy pontosan mely adatokat kell átadnia.

Kiemelendő, hogy a Kúria, annak ellenére nem jelölt meg egyetlen ítélet sem, hogy az indokolásban arra hivatkozott, több korábbi döntésében már elvi jelentőséggel kimondta, hogy az adatkérésnek kellő szintű konkrétságot kell tartalmaznia a végrehajthatósághoz. Ennek azonban ellentmond a joggyakorlatot elemző vélemény, ami az adatkiadás iránti kérelmek vizsgálata során arra a következtetésre jutott, hogy *“az adatigénylések egyik tipikus problémája az, hogy az adatigénylő nem tudja kellő konkrétsággal meghatározni az igényelt adatok körét. Az áttekintett ítéletek tanúsága szerint a bíróságok ilyenkor az adatigénylő irányába jóhiszeműen járnak el utalva arra, hogy éppen az információk hiánya miatt nem tudják gyakran pontosabban megjelölni az igénylők a kért adatok körét”* (11. oldal, [34] pont).

Így a Fővárosi Ítéltábla a 32.Pf.20.568/2018/5. számú határozatában rögzítette, hogy *“az Emberi Jogok Európai Bírósága a perbelihez hasonló ügyekben kialakított ítélkezési gyakorlatában fő szempontnak tekinti az alkotmányos jog minél szabadabb gyakorlását [Helsinki Bizottság kontra Magyarország (EJEB, 18030/11, 2016. szeptember 8.)]. Ehhez szükséges, hogy az adatkezelő a kérelmek értelmezése és teljesítése során e jog érvényesülését előmozdító magatartást gyakoroljon. Legtöbb esetben csak az adatkezelő rendelkezik részletes és pontos információkkal a birtokában lévő adatokról, sok esetben éppen az e körben fennálló információ hiány indukálja az adatkérést. Az adatkezelő ezen „többlettudás”-sal nem élhet vissza, azaz az adatigényléseket nem formális, elméleti megoldásokkal kell kezelnie. Amennyiben a kérelem az igényelt adat konkrét beazonosításához szükséges minimális követelményeknek megfelel, érdemben kell vizsgálnia, majd teljesítenie vagy a teljesítés elmaradása okának megjelölésével elutasítania. Amennyiben a kérelemben foglaltakkal kapcsolatosan értelmezési kérdés merül fel, úgy az Info tv. 28. § (3) bekezdése szerint köteles eljárni.”*

Mindezek alapján a Kúria a bírói mérlegelés eredményeként az alapvetően információhiányban lévő adatkérő indítványozó terhére értékelte azt, hogy nem rendelkezik azokkal az információkkal, amelyek birtokában egészen aprólékos pontossággal megnevezhetné az általa igényelt adatokat. A Kúria ezáltal az adatkezelő alperes által előidézett és az indítványozó felperesnek semmilyen módon fel nem róható információs aszimmetriát az adatkezelő javára értékelte, hiszen az indítványozó felperes nem volt és tőle elvárhatóan, neki fel nem róhatóan nem is lehetett olyan helyzetben, hogy pontosan megnevezze, hogy az adatkezelő milyen - a per tárgyát képező - adatokkal rendelkezik. Tekintettel arra, hogy az indítványozó felperes a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő

alapjogát kívánta gyakorolni, álláspontunk szerint, ha és amennyiben a Kúria nem találta kellően konkrétan a kereseti kérelemnek helyt adó ítéleti rendelkezést és aggályosnak találta annak végrehajthatóságát, úgy a kereseti kérelem korlátai között lehetősége lett volna arra is, hogy ebben a körben maga fogalmazza meg az ítélet Kúria szerint is aggálymentesen végrehajtható rendelkezését. Erre azonban nem került sor, mivel a Kúria sommásan kijelentette, hogy a döntés nem lesz végrehajtható, meggátolva ezzel az indítványozó alapjogának gyakorlását.

Hivatkozni kívánunk a 21/2013. (VII. 19.) AB határozatra, melyben az Alkotmánybíróság kimondta, hogy *“[41]... A törvényhozó köteles megfelelő garanciákat kiépíteni a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog gyakorlásának elősegítése, az adatigénylés rendje, az adatok kiadásának megtagadása és az az ellen igénybe vehető jogorvoslat vonatkozásában. Az ilyen garanciális jellegű szabályokat nem lehet fogalmilag tisztázatlan, bizonytalan jogi kategóriák használata révén relativizálni, mert az ezekre való hivatkozással a közérdekű adatokat kezelő szerv végső soron megkerülhetné a közérdekű adatok kiadását. Éppen ezért az információszabadság érvényesülése érdekében a törvényhozó olyan szabályok megalkotására köteles, amelyek a lehető legnagyobb mértékben biztosítják ezen alapjog érvényesülését”*.

Fenti eljárásával a Kúria álláspontunk szerint ezzel ellentétesen, fogalmilag tisztázatlan, bizonytalan jogi kategória (ti. nem kellően konkrét adatigénylés) használata révén relativizálta az indítványozó közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jogát.

Összegezve az a) és b) pontokban foglaltakat, a Kúria jelen alkotmányjogi panasszal érintett ítélete az egyébként is hátrányos helyzetben lévő felperest/indítványozót további kettős hátránnyal sújtotta. Egyrészt azért, hogy elfogadta azt, hogy az adatkezelő anélkül hivatkozott az adatkérés nem egyértelmű voltára a perben, hogy erre az előzményi eljárás során hivatkozott volna, sőt, ezt a hivatkozást, tévesen, megtagadási oknak tekintette. Másrészt azért, hogy az információs aszimmetria folytán eleve lépéshátrányban lévő adatkérőt meggátolta az alapjogának gyakorlásában. Tette mindezt annak ellenére, hogy az ítélet [23] pontjában elismerte, hogy a perbeli esetben alapvetően költségvetési források felhasználásáról, vagyis igen jelentős összegű közpénz elköltéséről, azaz közérdekű adatokról van szó.

III. A Kúria Pfv.IV.21.190/2018/6. számú ítélete az alábbiak szerint sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát:

Magyarország Alaptörvényének Nemzeti Hitvallása szerint *„népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”* Az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdése szerint *„Magyarország független, demokratikus jogállam”*, a VI. Cikk (2) bekezdése értelmében pedig *„Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez”*. Az Alaptörvény IX. Cikk (1) bekezdése szerint *Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához*. A 39. cikk (2) bekezdése rögzíti, hogy *a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az álláhatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyonra vonatkozó adatok közérdekű adatok.*

Az Alaptörvény szerint Magyarország demokratikus jogállam, mely szolgálja polgárait. Ezen demokratikus jogállamiság elengedhetetlen szükségszerűsége a közélet tisztasága és átláthatósága, mely jogállami célt szolgálja a közérdekű adatok megismerése lehetőségének mindenkire vonatkozó, Alaptörvényi szintű szabályozása.

Az Alkotmánybíróság a 21/2013. (VII. 19.) AB határozatában elvi élel mutatott rá az információs szabadságnak a véleménynyilvánításhoz való jog biztosításában, valamint azon keresztül az állam demokratikus működésének kialakításában betöltött lényeges szerepére. Az Alkotmánybíróság, visszautalva a 32/1992. (V. 29.) AB határozatban foglaltakra, az információs szabadság céljának elemzése kapcsán azt is kimondta, hogy „[a] közérdekű információkhoz való szabad hozzáférés lehetővé teszi a választott népképviselői testületek, a végrehajtó hatalom, a közigazgatás jogszerűségének és hatékonyságának ellenőrzését, serkenti azok demokratikus működését. A közügyek bonyolultsága miatt a közhatalmi döntéssalkotásra, az ügyek intézésre gyakorolt állampolgári ellenőrzés és befolyás csak akkor lehet hatékony, ha az illetékes szervek felfedik a szükséges információkat [31].” Visszautalva továbbá a 34/1994. (VI. 24.) AB határozatban foglaltakra, leszögezte, hogy a „nyílt, áttetsző és ellenőrizhető közhatalmi tevékenység, általában az állami szervek és a végrehajtó hatalom nyilvánosság előtti működése a demokratizmus egyik alapköve, a jogállami államberendezkedés garanciája. A nyilvánosság próbája nélkül az állam polgáraitól »elidegenedett gépezetté«, működése kiszámíthatatlanná, előreláthatatlanná, kifejezetten veszélyessé válik, mert az állam működésének átláthatatlansága fokozott veszélyt jelent az alkotmányos szabadságjogokra” [31], továbbá hogy a közérdekű adatok nyilvánossága, megismerhetősége gyakran előkérdése és feltétele a szabad véleménynyilvánításhoz való jog gyakorolhatóságának” [31].

Az Alkotmánybíróság a 4/2015. (II.13.) számú AB határozatában, visszautalva az 50/2003. (XI.5.) AB határozatban foglaltakra, rögzítette, hogy „az információs szabadsághoz szorosan kötődik a véleménynyilvánítás szabadsága, amely a kommunikációs alapjogok anyajoga, és a demokratikus társadalom alapvető értékei közé tartozik. Ez a két alapjog biztosítja a közügyek megvitatásának szabadságát, együttesen teszik lehetővé az egyén részvételét a társadalmi és politikai folyamatokban” [27]. Visszautalva továbbá a 12/2004. (IV. 7.) AB határozatra, azt is kimondja, hogy „a főszabály a nyilvánosság, ezt csak kivételesen lehet korlátozni: „[a] korlátozással szemben formai követelmény, hogy a korlátozásra kizárólag törvényben meghatározott eljárás eredményeként kerüljön sor. Tartalmi követelmény, hogy a korlátozás szükséges és a korlátozással elérni kívánt célhoz képest arányos legyen. Emellett az alapjog érvényesülése érdekében biztosítani kell a nyilvánosságkorlátozás feletti érdemi és hatékony bírói jogorvoslati lehetőséget, melynek a formai kritériumok vizsgálatán túlmenően ki kell terjednie a nyilvánosságkorlátozás indokoltságának tartalmi vizsgálatára” [28].

A közérdekű adatok és a közérdekből nyilvános adatok megismerése tehát alapfeltétele az állam demokratikus működésének, a közügyek megvitatathatósága szabadságának, a végrehajtó hatalom ellenőrizhetésének és a véleménynyilvánítás szabadságának. A jelen ügyben az indítványozó közérdekű adatok megismeréséhez való Alaptörvényben rögzített joga súlyosan sérült azzal, hogy a Kúria a támadott ítéletében tévesen értelmezte a fent kifejtettek szerint az Infotv. 28. § (3) bekezdését, valamint mérlegelésének eredményeként tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a kereseti kérelem nem elég konkrét, ezáltal a kereseti kérelemnek helyt adó döntés nem végrehajtható. A Kúria ítélete annak ellenére akadályozta meg az indítványozó közérdekű adatok megismeréséhez való jogát, hogy a kiadni kért adatok közérdekű jellegét, illetve azok nyilvánosságának fontosságát maga sem vitatta. Ezen

jogkorlátozás szükségességét, arányosságát semmilyen ok nem indokolta, hiszen az adatkezelő nem vitatta, hogy rendelkezésére állnak a kiadni kért adatok, mindössze arra hivatkozott, hogy abban a formában, ahogy azt az indítványozó tette, a döntés nem végrehajtható, de hogy miért nem, annak nem adta indokát és különösen nem bizonyította azt. Az adatkezelő ezen eljárása - az indítványozó jóhiszemű eljárásával szemben - akár rosszhiszeműnek is minősíthető, mivel a döntés végrehajthatósága nem csupán a döntés megfogalmazásán, hanem az adatkezelő hozzáállásán is múlik, ami pedig a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ügyben ellentétes azzal a töretlen Alkotmánybírósági jogértelmezéssel és gyakorlattal, miszerint a közérdekű adatokat illetően a nyilvánosság-elv főszabályként való érvényesüléséhez szükséges, hogy az arra köteles adatkezelő a közérdekű adatok megismerését ha proaktívan nem is, de legalább az adatigénylések teljesítése révén biztosítsa. Ennek kapcsán ismételten hivatkozunk a 21/2013. (VII. 19.) AB határozatra, miszerint *“[63] Az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdése alapjogként rögzíti a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogot. Az Alkotmánybíróság már több határozatában rámutatott arra, hogy az állam kötelessége az alapvető jogok tiszteletben tartására és védelmére a szubjektív alapjogokkal kapcsolatban nem merül ki abban, hogy tartózkodnia kell megsértésüktől, hanem magában foglalja azt is, hogy gondoskodnia kell az érvényesülésükhöz szükséges feltételekről [vö.: 64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 297, 302.]. Az alapjog védelmére irányuló intézményvédelmi kötelességük alapján tehát a közérdekű adatokat kezelő szerveknek aktív magatartást kell tanúsítaniuk, kötelesek a közérdekű adatokhoz való hozzáférést garantálni”*.

Mindazonáltal a Kúria ítélete azért is alaptörvény-ellenes, mert azt a körülményt, hogy az adatkérő eleve hátrányos helyzetben van éppen amiatt az információhiány miatt, ami miatt a közérdekű adatok kiadását kéri, tovább terheli azzal, hogy a kereseti kérelem kellő konkrétságát elvitatja, megakadályozva ezzel az indítványozó közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jogának gyakorlását. A Kúria elmulasztotta figyelembe venni, hogy a közérdekű adatok nyilvánossága főszabályként kell hogy érvényesüljön és a nyilvánosság korlátozása csak kivételesen szükséges és indokolt, a korlátozással arányban álló esetben kerülhet sor. A jelen esetben a nyilvánosság korlátozása ezen feltételeknek egyértelműen nem felel meg.

A Kúria a támadott ítéletében kettős mércét alkalmazott. Ítéletében egyrészt védelemben részesítette és honorálta az adatkezelő mulasztását, – feltéve, de nem megengedve, hogy az adatkezelő nem találta egyértelműnek az indítványozói adatigénylést – hiszen ebben az esetben az adatkezelő az előzményi adatigénylési eljárásban köteles lett volna az Infotv. 28. § (3) bekezdésében előírt kötelezettségét teljesítve eljárni, miszerint „[h]a az adatigénylés nem egyértelmű, az adatkezelő felhívja az igénylőt az igény pontosítására”. Másrészt tévesen megtagadási okként tételezte az Infotv. 28. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezést és azt a peres eljárásra is kiterjesztően értelmezve – a Kúria támadott ítéletének logikája mentén haladva, azt az indítványozói érvelés felépítése érdekében ebben a körben elfogadva – a megtagadási ok felhívása esetén őt az Infotv. 31. § (2) bekezdése alapján terhelő bizonyítási kötelezettség elmulasztását sem értékelte az adatkezelő terhére. Harmadrészt a Kúria az információs aszimmetriából következő, az indítványozót eredendően is terhelő információhiányt egyoldalúan az indítványozó terhére értékelte, azáltal, hogy a végrehajthatósághoz szükséges mértékű konkrétságot nélkülözőnek ítélte az adatkérés ún. „egyéb adatokra” irányuló kérdését. Mindezek révén a Kúria az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe ütköző módon megakadályozta az indítványozó Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdése szerinti közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jogának gyakorlását.

A már többször hivatkozott 21/2013. (VII.19.) AB határozat kimondta azt is, hogy “[44] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint a döntést megalapozó adatokra tekintettel történő nyilvánosságkorlátozás kizárólag más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében történhet. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint minél kevésbé kapcsolódik egy konkrét alapjog védelméhez a korlátozás által megvalósítandó cél, a korlátozás alkotmányos indoka annál szigorúbb igazolást követel. A véleménynyilvánítás szabadságával összefüggésben az Alkotmánybíróság ezt úgy fogalmazta meg, hogy a "mérlegelendő korlátozó törvénynek nagyobb a súlya, ha közvetlenül másik alanyi alapjog érvényesítésére és védelmére szolgál, kisebb, ha ilyen jogokat csakis mögöttesen, valamely "intézmény" közvetítésével véd, s legkisebb, ha csupán valamely elvont érték önmagában a tárgya (pl. köznyugalom)". [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 178.]. A közigazgatás hatékonyságának, mint az információs szabadság korlátozási alapjának konkrét esetben történő megítélésénél az alapjog korlátozásával érvényesítendő alapjog vagy védeni kívánt érték ilyen jellegét is vizsgálni kell. Ezzel összhangban az Alkotmánybíróság eddig sem tekintette a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog korlátozása alkotmányos indokának a pusztán adminisztratív jellegű megfontolásokat, és kimondta, hogy "[a] közfeladatot ellátó szervek és személyek kényelmi szempontjai nem élvezhetnek elsőbbséget egy alapvető joggal szemben" [12/2004. (IV. 7.) AB határozat, ABH 2004, 217, 228.]”

“...[56] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése és VI. cikk (2) bekezdése alapján - az Alkotmánybíróság hivatkozott gyakorlatát is figyelembe véve - levonható tehát az a következtetés, hogy amennyiben a közérdekű adat megismerése megakadályozható egy nyilvánosság-korlátozási okra való formális hivatkozással úgy, hogy a korlátozás tartalmi indokoltságának tényleges fennállása kétségtelen módon nem bizonyított, akkor ez a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog alaptalan, s így szükségtelen korlátozásának minősül.”

A jelen alkotmányjogi panaszban részletesen kifejtettek szerint az indítványozó Kúria általi jogkorlátozása formális okból, ténylegesen és kétségtelen módon bizonyított tartalmi indokoltság hiányában került sor, mivel nem került sem vizsgálatra, sem bizonyításra, hogy az indítványozó által megfogalmazott adatkérés valóban nem lenne kellően konkrét és valóban aggályos lenne a végrehajthatósága, ami álláspontunk szerint alaptörvény-ellenes.

Figyelemmel arra, hogy a Kúria döntése a támadott ítélet lényeges elemét képezi és alaptörvény-ellenesen korlátozta az indítványozó közérdekű adatok megismeréséhez való jogát, kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jelen alkotmányjogi panaszt elbírálni szíveskedjék.

IV. Kifejezett kérelem az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára

A fent kifejtettekre tekintettel az indítványozó kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a Kúria Pfv.IV.21.190/2018/6. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét megállapítani és az ítéleteket megsemmisíteni szíveskedjék.

V. Egyéb nyilatkozat

Az alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalához indítványozó hozzájárul azzal, hogy kéri a beadvány anonimizálását a nevére és lakóhelyére vonatkozóan.

Budapest, 2020. február 3.

Tisztelettel:

dr. Palatics Edit
ügyvéd

Mellékletek:

- jogi képviselő meghatalmazása
- indítványozó keresetlevele
- a Fővárosi Törvényszék 25.P.23.636/2017/8. számú ítélete
- a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.368/2018/3/II. számú ítélete
- a Kúria Pfv.IV.21.190/2018/6. számú ítélete
- joggyakorlatot elemző vélemény